

Pápežové katechézy o rodine: tretia audiencia (7. Januára 2015)

V katechéze sa Svätý Otec zameral na materstvo ako skutočnosť, o ktorej hodnote sa síce často vzletne rozpráva, ale v každodennej realite sa matkám dostáva málo pomoci a v spoločnosti nie je ich úloha docenovaná.

27.05.2015

„Drahí bratia a sestry, dobrý deň!
Dnes pokračujeme v katechézach o
Cirkvi a zamyslíme sa nad Cirkvou
ako matkou. Cirkev je matka. Naša
Svätá Matka Cirkev.

Počas týchto dní liturgia Cirkvi
postavila pred náš zrak ikonu Panny
Márie, Božej Matky. Na prvý deň
roka pripadá slávnosť Božej Matky,
za ktorou nasleduje Zjavenie Pána, s
pripomienkou na návštevu Mudrcov.
Evanjelista Matúš píše to, čo sme
počuli: «Vošli do domu a uvideli dieťa
s Máriou, jeho matkou, padli na zem
a klaňali sa mu» (Mt 2,11). A Matka
po tom, ako ho priviedla na svet,
predstavuje Syna svetú. Ona nám
dáva Ježiša, ona nám ukazuje Ježiša,
ona nám umožňuje vidieť Ježiša.

Pokračujeme v katechézach o rodine
– a v rodine je matka. Každá ľudská
osoba vďačí za život matke, a takmer
vždy jej veľmi vďačí aj za ďalšiu jej
vlastnú existenciu, ľudskú a

duchovnú formáciu. Matka však, hoci býva veľmi vyvýšená zo symbolického hľadiska – koľko básní, koľko nádherných vecí sa poeticky hovorí o matke – býva málo počúvaná a v každodennom živote sa jej dostáva málo pomoci, málo sa berie do úvahy jej centrálna úloha v spoločnosti. Práve naopak, pripravenosť matiek obetovať sa kvôli deťom je často využívaná za účelom akéhosi «šetrenia» na spoločenských výdavkoch.

Stáva sa, že aj v kresťanskom spoločenstve sa nie vždy správne prihliada na matku, ktorá býva málo braná do úvahy. A predsa, v strede života Cirkvi stojí Ježišova Matka. Snáď by sa matkám, ochotným obetovať sa za vlastné deti a nezriedka i za deti tých druhých, malo dostať viac pozornosti. Bolo by potrebné viac pochopiť ich každodenný zápas o to, aby boli účinné v práci a pozorné a prívetivé

v rodine; bolo by potrebné lepšie porozumieť, po čom túžia, aby tak mohli preukázať tie najlepšie a najautentickejšie plody svojej emancipácie. Matka s deťmi má vždy starosti, vždy nejakú prácu.

Spomínam si ako sme doma boli piati, a kým jeden vystrojil jednu vec, ďalší už myslel na druhú a chudera mama chodila z jednej strany na druhú, ale bola šťastná. Dala nám veľa.

Matky sú najsilnejším protiliekom na šírenie sa sebeckého individualizmu. Slovo «indivídium» vyjadruje, že niečo sa «nedá deliť». Matky sa však «delia», počnúc chvíľou, odkedy ponúkajú príbytok dieťaťu, aby ho priviedli na svet a umožnili mu rásť. Sú to ony, matky, ktoré najviac nenávidia vojnu, ktorá zabíja ich deti. Koľkokrát som myslel na tie matky, ktoré dostali list so slovami: «Oznamujem vám, že váš syn padol pri obrane vlasti...» Úbohé ženy, ako

len trpí jedna matka! Ony sú svedkami nádhery života.

Arcibiskup Oskar Arnulfo Romero hovorieval, že mamy prežívajú «mučenieťvo materstva» -

mučenieťvo materstva. V homílii na pohrebe jedného kňaza, ktorý bol zavraždený smrťiacim komandom, povedal, odvolávajúc sa na Druhý vatikánsky koncil: «Všetci máme byť pripravení zomrieť pre svoju vieru, aj keby nám Pán túto poctu neudelil... Dať život neznamená iba podstúpiť smrť; dávať život, mať ducha mučenieťva, to znamená dávanie v povinnostiach, v mlčaní, v modlitbe, v poctivom plnení povinností; v tom tichu každodenného života; dávať život po troške? Áno, tak ako ho dáva matka, keď bez strachu s jednoduchosťou mučenieťva materstva počne vo svojom lone dieťa, porodí ho, kŕmi, umožňuje mu rásť a láskavo sa oň stará. Toto znamená dávať život. A

toto sú matky! Toto je mučenie». Koniec citátu. Áno, byť matkou neznamená iba priviesť na svet dieťa, ale je to aj životná voľba – čo si zvolí matka, aká je životná voľba matky? Životnou voľbou matky je rozhodnutie dať život. A toto je veľkolepé a nádherné.

Spoločnosť bez matiek by bola spoločnosťou neľudskou, pretože matky vedia vždy, aj v najťažších chvíľach, preukázať nehu, oddanosť, mravnú silu. Matky taktiež často odovzdávajú najhlbší význam praktizovania náboženstva: v prvých modlitbách, v prvých gestách nábožnosti, ktorým sa dieťa učí, je vpísaná hodnota viery v živote človeka. Je to posolstvo, ktoré veriace matky vedia odovzdať bez mnohých vysvetľovaní: tie prídu na rad neskôr, no zárodok viery sa nachádza práve v týchto prvých najcennejších momentoch. Bez matiek nielen že by neboli noví veriaci, ale viera by

stratila veľkú časť zo svojej
jednoduchej a hlbokej vrúcnosti. A
Cirkev je matka, s týmto všetkým, je
naša matka! Nie sme siroty, máme
matku! Pannu Máriu, matku Cirkev a
našu vlastnú mamu. Nie sme siroty,
sme deti Cirkvi, deti Panny Márie a
sme deti našich matiek.

Najdrahšie mamy, vďaka, vďaka vám
za to, čím ste v rodine a za to, čo
dávate Cirkvi a svetu. A tebe,
milovaná Cirkev, vďaka, vďaka za to,
že si matka. Tebe, Mária, Božia
Matka, vďaka, že nám umožňuješ
vidieť Ježiša. A všetky tu prítomné
mamy pozdravme našim potleskom!“